

Nr 75.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående rätt till rekreationsresor mot nedsatt avgift för viss militär personal i övre Norrland.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Bergh* (I: 77) och den andra inom andra kammaren av fru *Boman* (II: 91), har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att förmånen av rekreationsresa till nedsatt avgift skall tillkomma varje innehavare av befattning i övre Norrland, avsedd för pensionerade officerare och underofficerare.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen I: 77.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, *statens lönenämnd* avgivit yttrande och därvid anfört följande.

Motionärerna hemställa, att riksdagen måtte besluta, att förmånen av rekreationsresa till nedsatt avgift skall tillkomma varje innehavare av befattning i övre Norrland, avsedd för pensionerade officerare och underofficerare. Förmånen tillkommer nu icke andra innehavare av dylika befattningar än pensionerade eller till övergångsstat tvångsvis överförda beställningshavare. Frågan om ett utsträckande av rätten till rekreationsresor på sätt motionärerna förordat bragtes år 1945 under riksdagens prövning med anledning av en framställning från svenska officersförbundet (prop. nr 21 s. 5, 6 och 8). Föredragande departementschefen förklarade sig emellertid på anförda skäl icke vilja föreslå en sådan åtgärd, och riksdagen beslöt i enlighet med propositionen. I samband därmed uttalade riksdagen (skr. nr 455) bl. a., att det kunde ifrågasättas, huruvida över huvud taget försvarets personal i övre Norrland borde medgivas den förmån, som rätten till rekreationsresor mot nedsatt avgift i verkligheten innebure. I övre Norrland tjänstgörande personal inom andra grenar av statsförvaltningen ägde icke åtnjuta sådan rätt. Även om skäl sålunda talade för att förmånen helt borde upphävas hade riksdagen med hänsyn till faktiskt kvarstående rekryteringssvårigheter likväl icke för det dåvarande velat besluta att så skedde. Det borde dock ankomma på Kungl. Maj:t att taga frågan därom under övervägande.

Under erinran om vad sålunda förekommit och då lönenämnden för sin del anser, att den här ifrågavarande förmånen icke bör utsträckas till nya personalgrupper, får lönenämnden avstyrka bifall till motionerna.

Utskottet. Såsom statens lönenämnd i sitt yttrande erinrat och såsom jämväl framgår av de väckta motionerna har frågan om utsträckning av rätten till rekreationsresor mot nedsatt avgift för i övre Norrland stationerad militär personal varit föremål för prövning av 1945 års riksdag, som

därvid avvisade en dylik åtgärd. Utskottet anser sig mot bakgrunden av frågans tidigare behandling icke kunna tillstyrka det i motionerna framställda förslaget. Ett beslut av sådan innebörd skulle för övrigt kunna medföra svåröverskådliga konsekvenser beträffande andra personalgrupper inom statsförvaltningen. Utskottet hemställer,

att motionerna I: 77 och II: 91 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 april 1950.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Sven Larsson, Karl Andersson, Gränebo, Mannerskantz, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Heiding, fröken Andersson, herrar Sundelin, Leander, Gillström, Rosenberg, Hesselbom, Erik Gustaf Andersson och Axel Andersson; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Bergström, Svensson i Grönvik, Andersson i Malmö, Boman i Kieryd, Mårtensson i Uddevalla, Lindholm, Rubbestad, Ståhl, Staxäng, Bergstrand, Kollberg, Persson i Vinberg och Gustafsson i Stockholm.
